

om denne Sag — ved Forholdene paa Nordsjællands Kyst, herfra til Gilleleie. Naar nu Staten tidligere ved Lov har forbudt Borttagelsen af Steen, Gruus og Sligt udfor de offentlige Fyrtaarne, saa er det jo heller ikke urimeligt, at den vil sørge for, at private Eiendomme ikke blive ødelagte ved Borttagelsen af Steen og Gruus i en saadan Nærhed, at de derved blive meer eller mindre beskadigede. Som bekendt er Staten jo Eier af Havet, medens Grundeieren kun har Ret til Grunden indtil dagligt Vandmærke; dette formoder jeg er Tilfældet saavel i Thyland som her, idetmindste leve vi i den Tro, at Forholdet er saaledes overalt. Det kan nu maaskee være, at det ikke er ganske almindeligt i andre Dele af Landet, at man har saadanne Kyster, som vi have endeel af her paa Nordsjælland, nemlig med steile Brinker, saaledes, at naar man kommer dem nær og borttager Steen derfra, faaer Havet en saadan Magt, at en Deel af Kysten stykker bort. Vi have havt det Tilfælde — jeg kjender Eiendommen — at den forrige Indenrigsminister, da han en Dag spadserede paa Langelinie, saae et Stykke af sin Have komme seilende; det er dog en ubehagelig Maade at besidde Haver paa, og efter som Fiskeriet efter Steen nu er tiltaget, tvivler jeg ikke om, at der vil gaae mere og mere bort af denne og lignende Eiendomme. Der har ogsaa paa Kysten herfra nordpaa været en lille Krig i de senere Aar mellem Kystbeoerne og Steenfisgerne, og jeg kan navnlig fremhæve Taarbæk som et af de Steder, hvor der er en stadig Feide, ja vi have endog havt et lærd Medlem her i Thinget, der fortalte os, at en Gaardeier der ude med Vaabenmagt fordrev Fiskerne; det kom dog ikke til Blodsudgydelse, men det kommer ikke saa sjældent til Slagsmaal, og Fiskerne og mange af Kystbeoerne leve i den Tro, at Steenfisgerne ikke maae komme Landet nærmere end, jeg troer, 100 Alen. Kystbeoerne have imidlertid i den Henseende taget Loven i deres egen Haand, thi det hændte sig sidste Sommer, at de rykkede ud i Masse og fordrev Steenfisgerne, der jo dog maae have været i deres gode Ret, siden denne Lov er kommen frem for at stille de to Parter imellem. Jeg er altsaa fuldkommen enig i, at

det er rigtigt, at der kommer en Lov, som ordner dette Forhold; og at Staten vil paasee Fiskernes Rettigheder, saaledes at Loven ogsaa kan komme dem til Nytte, er jo ligesaa vist, som at den vil paasee de Grundeieres Ret, der kunne gjøre Forbring derpaa. — Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde foretrække Regjeringens Forslag for det, der er kommet fra Landstinget; thi som allerede bemærket hjælper § 1 ikke nogen Grundeier tilrette, dersom man forsummer at udnævne disse Synsmænd. Var man derimod bleven ved Regjeringens Forslag og havde taget Landvæsencommissionerne, saa er det jo rimeligt, at endeel Grundeiere havde sluttet sig sammen og af Hensyn til Befolkingerne paa engang faaet endeel Sager afgjorte; der havde jo været en Tilsynsmand tilstede, eller Staten havde været repræsenteret; hvorved der kunde sørges for, at Grundeiernes Forbring om Beskyttelse ikke var bleven overdreven. — Hvad angaaer det, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø (Brun) nævnte, at Landvæsencommissionerne ikke skulde have tilstrækkelig local Kundskab, saa skal jeg bemærke, at en saadan Commission jo vil sørge for at skaffe sig den paa Stedet; der vil ikke mangle Oplysninger, og Et vil der især ikke wrangle Oplysning om, nemlig, at Kystbeoerne ville have Steenfisgerne saalangt ud i Havet som muligt, men det bliver Commissionens Sag at undersøge, hvad der er rigtigt eller ikke. Dersom Loven skulde undergaae nogen Forandring her, saa vilde jeg foretrække, at den hovedsagelig blev redresseret til hvad Regjeringen har foreslaaet. Jeg troer ikke, jeg tager Feil i, at det er aabenbart urigtigt at tilsiige en Beskyttelse, men at lade Midlerne dertil mangle; thi det er en aldeles frivillig Sag, om Communalbestyrelserne ville udnævne Synsmænd. Jeg vil ogsaa foreslaae, at Tidsfristen, 5 Aar, i § 6 falder bort; thi jeg veed ikke, hvorfor det Mærke, der vedtages, skal gjælde i 5 Aar. Havet er en mægtig Herre, og dersom det virker saaledes, at det om nogle Uger maaskee vil være nødvendigt at faae en ny Undersøgelse, saa forekommer det mig, at det ikke vilde være mere end billigt, at den foretages. Da det er temmelig sildigt at gjøre Forandringer i Loven, er det jo muligt, at den kunde bruges, som